

Soția lui Cain – Cine era ea?

Nu este ea femeia din istorie despre care se vorbește cel mai mult?

Nu-i cunoaștem nici măcar numele și totuși, în 1925, în renumitul proces împotriva profesorului de biologie, John Thomas Scopes, a fost adusă în discuție prin aceea că statul Tennessee l-a învinovățit pe domnul Scopes că ar fi predat Evoluționismul și astfel ar fi încălcat una din legile statului. Soția lui Cain a fost amintită, de asemenea, în filmele „Inherit the Wind”¹ și „Contact”² și de sute de ani a fost luată ca temă de discuție în multe țări de pe pământ. Scepticii Bibliei au încercat iar și iar prin întrebarea despre soția lui Cain, să prezinte relatarea despre creație din Geneza 1 ca eveniment istoric neverosimil. Din nefericire, majoritatea creștinilor nu sunt în stare să dea un răspuns satisfăcător la această întrebare. De aceea, lumea este de părere că ei sunt incapabili să apere autoritatea Sfintei Scripturi și prin urmare credința creștină.

Să luăm ca exemplu procesul din Tennessee, semnificativ istoric, împotriva domnului Scopes. Procurorul William Jennings Bryan, susținător al credinței creștine, n-a reușit să termine răspunsul la întrebarea referitoare la soția lui Cain, când avocatul Clarence Darrow l-a întrebat de ea. Aici este un extras din darea de seamă asupra dezbaterilor:

Întrebare: Ați reușit vreodată să descoperiți cine a fost soția lui Cain?

Răspuns: Nu, domnule avocat. Las în seama agnosticilor să cerceteze această problemă.

Întrebare: Deci, n-ați reușit niciodată să descoperiți aceasta?

Răspuns: N-am încercat niciodată să descopăr aceasta.

Întrebare: N-ați încercat niciodată s-o descoperiți?

Răspuns: Nu.

Întrebare: Biblia spune totuși că, Cain avea o soție, nu-i așa? Mai trăiau în vremea aceea și alți oameni pe pământ?

Răspuns: Nu pot să spun aceasta.

Întrebare: Nu puteți s-o spuneți? Ați meditat vreodată asupra acestei întrebări?

Răspuns: Ea nu m-a neliniștit niciodată.

Întrebare: Despre existența altor oameni nu se relatează, dar Cain avea o soție.

Răspuns: Aceasta o spune Biblia.

Întrebare: Deci nu știți de unde provenea.³

Presa lumii a așezat aceste dezbateri în punctul central al interesului și ceea ce a auzit are până astăzi efect semnificativ asupra creștinismului: creștinii nu pot să apere relatarea biblică!

Abia de curând a fost reluat același exemplu de către Carl Sagan în cartea lui, „Contact”⁴ (care a apărut pe lista de Bestseller a ziarului New York Times), folosită în filmul cu același nume, care se bazează pe această lucrare.

În carte, personajul fictiv, Ellie, relatează cum n-a putut să primească nici un răspuns de la soția preotului, conducătorul unui grup de dezbateri bisericesti:

¹ Ecranizarea de la Hollywood a celebrului proces împotriva lui Scopes. Ham, Ken. 1996. ‘The Wrong Way Round!’ Creation ex nihilo. Vol. 18(3), p. 38-41. Menton, David. 1997. ‘Inherit the Wind: An Historical Analysis’. Creation ex nihilo. Vol. 19(1), p. 35-38.

² Film de Robert Zemeckis, lansat în 11. Juli 1997 de Warner Bros, după cartea cu același nume, „Contact” de Carl Sagan, 1985, Pocket Books, New York.

³ The World’s Most Famous Court Trial, Tennessee Evolution Case (A word-for-word report). 1990. Bryan College (Neuaufgabe). p. 302.

⁴ Sagan, Carl. 1985. Contact. Pocket Books, New York.

Ellie nu citise niciodată înainte Biblia în mod serios. De aceea a citit la sfârșitul săptămânii, înainte de prima oră de curs, părțile din Vechiul Testament care i s-au părut importante și a încercat pe lângă aceasta să nu aibă idei preconceptionale. A observat imediat că în primele două capitole din Geneza existau două istorii ale creației, care se contraziceau una pe alta și a avut dificultăți în a descoperi exact cu cine s-a căsătorit Cain.⁵

Sagan a pus dibaci în scenă un număr de întrebări obișnuite (inclusiv referitoare la soția lui Cain), care sunt adesea puse creștinilor cu tentativa de a „dovedi” că Biblia este plină de contradicții și nu poate fi justificată. Este adevărat că majoritatea creștinilor probabil că nu pot răspunde la aceste întrebări. Dar ele există – răspunsurile! Deoarece bisericile și adunările au redus predarea apologeticii⁶, în mod deosebit în privința cărții Geneza, majoritatea credincioșilor nu sunt în stare să fie „întotdeauna gata pentru a da răspuns oricui vă cere socoteală cu privire la speranța care este în voi, dar cu blândețe și cu teamă” (1 Petru 3,15).

De ce este importantă întrebarea despre soția lui Cain?

Mulți sceptici au făcut afirmația că trebuie să fi existat pe pământ oameni de altă proveniență, care nu erau descendenți ai lui Adam și ai Evei. Numai așa ar fi putut Cain să găsească o soție. Această întrebare reprezintă pentru mulți o piedică pentru a accepta istoria creației din Geneza cu numai un bărbat și o femeie ca început al istoriei universale. De aceea trebuie ca apărătorii Evangheliei să fie în măsură să demonstreze că toate ființele omenești sunt urmașii unui bărbat și ai unei femei (Adam și Eva) – deoarece numai urmașii lor pot fi mântuiți! Din acest motiv este important ca credincioșii să poată răspunde la întrebarea privind soția lui Cain și să poată explica deslușit că ea este o descendentă a lui Adam și a Evei.

Citirea Bibliei: Geneza 4,1 – Geneza 5,5.

„De unde a provenit soția lui Cain?” este una dintre întrebările pe care o tratează adesea profesorii care predau creația în seminariile lor. Pentru a răspunde la ea avem nevoie în primul rând de câteva informații de fond în privința semnificației Evangheliei.

Primul om

„De aceea, după cum printr-un singur om păcatul a intrat în lume, și prin păcat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, pentru că toți au păcătuit.” (Romani 5,12)

În 1 Corinteni 15,45 citim că Adam a fost „primul om”. Dumnezeu nu a început cu crearea unei „rase” de oameni. Biblia ne spune deslușit că numai urmașii lui Adam pot fi mântuiți. Romani 5 ne învață că noi păcătuit, pentru că Adam a păcătuit. Pedepsa cu moartea, pe care a primit-o Adam pe baza păcatului neascultării, a fost transmisă și asupra tuturor urmașilor lui.

Deoarece Adam a fost capul neamului omenesc, când a „căzut” el, am „căzut” și noi. Prin urmare, toți suntem despărțiți de Dumnezeu. Consecința definitivă a păcatului ar fi despărțirea veșnică de Dumnezeu în starea noastră păcătoasă. Vestea bună este totuși, că pentru noi există o cale de a ne întoarce la Dumnezeu.

Deoarece un om a adus păcatul și moartea în lume, neamul omenesc (toți descendenții lui Adam) aveau nevoie de un om fără păcat, pentru a lua asupra sa pedeapsa pentru păcat – pedeapsa cu moartea. Dar Biblia ne învață totuși, că „toți au păcătuit” (Romani 3,23). Care a fost soluția?

⁵ Sagan Carl, 1997, (traducere germană), „Contact”, editura „Knauer”, München. p. 28.

⁶ Apologetica – grecește avpologi,a (apologia), apărarea și justificarea științifică a credinței noastre în Isus Hristos și a nădejzii noastre în mântuire, cum a fost rânduit în 1 Petru 3,15. Aceasta necesită o cunoaștere temeinică a Sfintei Scripturi și ea conține învățăturile privind: creația, păcatul moștenit, blestemul, potopul, nașterea dintr-o fecioară, viața și lucrarea lui Isus din Nazaret, crucea, răstignirea, învierea, înălțarea, făgăduința celei de a doua veniri, ca și un cer nou și un pământ nou. Apologetul trebuie să posede capacitatea de a putea să explice logic și deslușit aceste învățături diferite, astfel încât credința și nădejdea în Isus Hristos să fie îndreptățite.

Ultimul Adam

Dumnezeu S-a îngrijit de o cale pentru a-l elibera pe om din starea lui pierdută. În 1 Corinteni 15, Pavel explică, că Dumnezeu a chemat un alt Adam. Fiul lui Dumnezeu a devenit Om – un Om desăvârșit - și asemenea nouă. El este numit „ultimul Adam” (*1 Corinteni 15,45*), deoarece a luat locul primului Adam. El a devenit noul Cap și a putut, pentru că era fără păcat, să ia asupra Lui pedeapsa cu moartea, necesară din cauza păcatului:

„Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților. Și după cum în Adam toți mor, tot așa, în Hristos, toți vor fi făcuți vii.” (*1 Corinteni 15,21-22*).

Hristos a suferit moartea pe cruce și pe lângă aceasta Și-a vărsat sângele („Fără vărsare de sânge nu este iertare” - *Evrei 9,22*), așa că cei care și-au pus încrederea în lucrarea Sa de pe cruce, aceia își regretă păcatul neascultării (în Adam) și pot fi împăcați cu Dumnezeu.

Așadar, numai urmașii primului om (Adam) pot fi mântuiți.

Toți înrudiți

Deoarece Biblia îi numește pe toți oamenii păcătoși și noi toți suntem înrudiți (*Faptele Apostolilor 17,26* – „El a făcut fiecare neam de oameni dintr-un singur sânge, ca să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat timpuri rânduite și hotare locuirii lor”), Evanghelia are un singur sens pe baza faptului că toți oamenii care au trăit vreodată (în afară de prima femeie⁷) sunt urmașii primului om (Adam). Dacă aceasta n-ar fi așa, Evanghelia n-ar putea fi nici explicată, nici apărată.

Deci la început a existat **un singur** om, creat din țărâna pământului (*Geneza 2,7*).

Acest fapt explică de asemenea, că soția lui Cain este o urmașă a lui Adam. Ea n-ar fi putut proveni dintr-o altă „rasă de oameni” și deci trebuie privită ca descendentă din Adam.

Prima femeie

În *Geneza 3,20* citim: „Și omul a pus soției sale numele Eva, pentru că ea este mama tuturor celor vii”. Cu alte cuvinte, toți oamenii (cu excepția lui Adam) sunt urmașii Evei. Ea a fost prima femeie.

Eva a fost creată din coasta lui Adam (*Geneza 2,21-24*) – un eveniment unic în felul lui. În Noul Testament a folosit atât Isus (*Matei 19,4-6*), cât și Pavel (*Efesenii 5,31*) acest eveniment istoric unic ca temelie pentru căsătoria între un bărbat și o femeie.

În afară de aceasta ni se împărtășește în *Geneza 2,20*, că Adam nu și-a putut găsi nici o tovarășă când a privit animalele – nu exista nimeni de felul lui.

Toate acestea arată deslușit că la început a existat **numai o femeie** și nu un neam de femei.

Cum pot creștinii să înțeleagă și să explice Evanghelia, dacă nu sunt în stare să prezinte că toți oamenii (inclusiv soția lui Cain) își pot deduce proveniența, la urma urmelor, din Adam și Eva? Cu ce justifică ei faptul că vor să trimită misionari la orice trib și în orice națiune? Noi, creștinii, trebuie să fim în stare să apărăm Evanghelia și tot ce ne învață ea.

Cine a fost Cain?

Cain a fost primul copil pomenit în Sfânta Scriptură, al lui Adam și al Evei (*Geneza 4,1*). El și frații lui, Abel (*Geneza 4,2*) și Set (*Geneza 4,25*) au fost o parte din prima generație de copii care au fost vreodată născuți pe pământul acesta. Cu toate că acești trei fii sunt amintiți în mod deosebit, Adam și Eva au mai avut și alți copii.

Frații și surorile lui Cain

În *Geneza 5,4* citim o afirmație, care sintetizează viața lui Adam și a Evei: „După nașterea lui Set, Adam a trăit opt sute de ani; și a avut fii și fiice.”

⁷ Într-un anumit sens și Eva a fost o urmașă a lui Adam, deoarece a fost făcută din carnea lui, și prin aceasta există o legătură biologică cu el. (*Geneza 2,21-23*)

Adam și Eva au avut mulți fii și fiice. De fapt, istoricul evreu, Josephus, ne împărtășește că „numărul copiilor lui Adam, după tradiția veche, se ridică la 33 de fii și 23 de fiice.”⁸ Sfânta Scriptură nu ne spune câți copii s-au născut lui Adam și Eva. Dar dacă privim lunga lor perioadă de viață (Adam a trăit 930 de ani – *Geneza 5,5*), pare logic să presupunem că au fost mulți! (Gândiți-vă la porunca pe care au primit-o: „Fiți roditori, înmulțiți-vă!” – *Geneza 1,28*)

Femeia

Deci, dacă pornim absolut numai de la Sfânta Scriptură, fără nici un fel de prejudecăți personale sau alte concepții extra-biblice, trebuie să admitem că în vremea în care a existat numai o generație, frații și surorile au trebuit să se căsătorească între ei. Altfel n-ar fi rezultat alte generații! Nu ni se relatează în ce perioadă s-a căsătorit Cain. Și nici alte amănunte despre alte căsătorii și copii nu ni se comunică, dar cu siguranță putem porni de la faptul că soția lui Cain a fost probabil sora lui sau o rudă apropiată.

Obiecții: Legile lui Dumnezeu

Mulți resping imediat deducția că fiii și fiicele lui Adam și ai Evei au fost căsătoriți între ei. Ei se referă la Lege, care interzice mariajul între frate și soră. Unii spun că nu te poți căsători cu ruda ta. Dar dacă nu te căsătorești cu ruda ta, nu te căsătorești cu nici un om! O femeie este rudă cu soțul ei deja înainte de căsătorie, deoarece toți suntem urmași ai lui Adam și ai Evei – toți suntem dintr-un sânge. Această lege, care interzice rudelor apropiate să se căsătorească, a fost dată abia în timpul lui Moise (*Levitic 18-20*). Presupunând că mariajul între un bărbat și o femeie are loc pentru toată viața (conform *Geneza 1 și 2*), inițial, (înainte de vremea lui Moise), nu se considera ca neascultare față de Legea lui Dumnezeu, dacă rudele apropiate se căsătoreau (chiar frate și soră).

Gândiți-vă, de exemplu, că Avraam era căsătorit cu sora lui după tată (*Geneza 20,12*)⁹. Abia în timpul lui Moise (aproximativ 400 de ani mai târziu) a interzis Legea lui Dumnezeu asemenea căsătorii¹⁰.

Malformații biologice

În vremea de astăzi nu este permis legal ca frații și surorile (ca și frații și surorile după un singur părinte și așa mai departe) să se căsătorească și să aibă copii.

Este adevărat că copiii care au rezultat dintr-o unire între frate și soră, au un risc mai mare să aibă malformații. De fapt, cu cât mai strâns înrudită este perechea, cu atât mai mare este riscul unei descendențe malformate. Această realitate este ușor de înțeles și pentru un profan, fără a intra în toate amănuntele tehnice.

Orice persoană moștenește de la mama ei și de la tatăl ei o grupă de gene. Din nefericire, genele conțin astăzi multe defecte (pe baza păcatului și a blestemului), care se arată într-o diversitate de feluri. Unii oameni, de exemplu, lasă părul să le crească peste urechi, pentru a ascunde faptul că o ureche a crescut mai jos decât cealaltă. La alții nasul nu este situat chiar în mijlocul feței sau maxilarul nu este bine format. Să fim sinceri: principalul motiv pentru care noi ne vedem ca normali este pentru că așa am hotărât.

Cu cât doi oameni sunt înrudiți mai îndeaproape, cu atât mai degrabă se vor găsi defecte asemănătoare în genele lor, moștenite de la părinți asemănători. De aceea este foarte probabil că fratele și sora prezintă în substanța lor genetică defecte similare. Dacă ia naștere o unire între

⁸ Josephus, Flavius, (tradus de William Whiston, A.M.) 1981. *The Complete Works of Josephus*. Kregel Publications, Grand Rapids, Michigan. p. 27.

⁹Un alt exemplu ar fi soția lui Isaac, Rebeca, - ea a fost verișoara lui de gradul doi (*Geneza 24,15*).

¹⁰ *Levitic 18-20*.

aceștia doi, copiii lor vor obține o grupă de gene de la fiecare parte părintească. Deoarece această moștenite prezintă foarte probabil defecte similare, aceste defecte se împerechează și generează malformații la copii. Și invers: cu cât părinții sunt înrudiți unul cu altul mai îndepărtat, cu atât mai probabil este ca genele lor să prezinte defecte diferite. Într-un asemenea caz, copiii care moștenesc o grupă de gene de la ambii părinți, obțin eventual numai câteva dintre perechile de gene care în momentul respectiv conțin o genă rea. Gena bună înclină să se suprapună peste gena rea, așa că o malformare (în orice caz una rea) nu va lua naștere. De exemplu, în loc de a avea urechi total desfigurate, o persoană poate să aibă numai urechi strâmbe! (Neamul omenesc degenerază încet, în mod general, deoarece defectele se acumulează cu fiecare generație.)

Această realitate rațională nu-și găsește totuși aplicare la Adam și Eva. Primii doi oameni erau desăvârșiți când au fost creați. Tot ce făcuse Dumnezeu a fost „foarte bun” (*Geneza 1,31*). Aceasta înseamnă că genele lor erau desăvârșite – nici un defect! Dar când păcatul a intrat în lume (prin Adam – *Geneza 3,6*), Dumnezeu a acoperit lumea cu un blestem, astfel încât creația desăvârșită a început să degenereze în urma lui, adică a suferit moarte și decădere (*Romani 8,22*). Această degenerare va sfârși, după un timp lung, cu tot felul posibil de defecte în materialul genetic al ființelor vii.

Dar Cain face parte din prima generație de copii care au fost născuți vreodată. El (ca și frații și surorile lui) n-au moștenit în mod practic gene imperfecte de la Adam și Eva, deoarece consecințele păcatului și ale blestemului au fost la început minime. În aceste împrejurări, fratele și sora ar fi putut să se căsătorească unul cu altul, fără vreo primejdie de urmași malformați. În vremea lui Moise (aproximativ 2500 de ani mai târziu), malformațiile din rasa umană s-au acumulat într-o asemenea proporție, încât a fost nevoie ca Dumnezeu să emită legi care interziceau căsătoria între frați și surori, precum și între rudele foarte apropiate (*Levitic 18-20*)¹¹.

(În afară de aceasta, au existat între timp atâția oameni pe pământ, încât pentru rudele apropiate n-a existat nici un motiv să trebuiască să se căsătorească între ele.)

Una peste alta, pare că există trei motive corelate pentru introducerea legilor care interzic căsătoria între rude apropiate:

1. Ca să ferească de primejdia de a se zămisli urmași degenerați.
2. Legile lui Dumnezeu au contribuit să mențină națiunea iudaică puternică și sănătoasă în cadrul intențiilor lui Dumnezeu.
3. Aceste legi au fost un mijloc pentru a proteja individual familia și societatea în totalitatea ei. Paguba psihologică ce rezultă prin unirea incestuoasă, nu trebuie prezentată ca o bagatelă.

Cain și țara Nod

„Apoi Cain a ieșit din prezența Domnului și a locuit în țara Nod, spre răsărit de Eden. Și Cain a cunoscut-o pe soția sa; ea a rămas însărcinată și a născut pe Enoh. Și el a construit o cetate și a pus acestei cetăți numele fiului său Enoh.”

Unii susțin că pasajul din Geneza 4,16-17 afirmă că, Cain a mers în țara Nod și acolo a găsit o femeie. Ei trag de aici concluzia că, prin urmare, trebuie să fi existat pe pământ o altă rasă de oameni care nu era descendenta lui Adam și, prin urmare, această rasă a născut-o pe soția lui Cain. Că toți oamenii, inclusiv soția lui Cain, sunt urmași ai lui Adam, aceasta am învățat deja. Pasajul biblic de mai sus nu declară nici că, Cain a mers în țara Nod și a găsit acolo o femeie – el și-a cunoscut soția în locul acesta (a avut cu ea relații sexuale). Jean Calvin comentează acest vers după cum urmează:

¹¹ Unii au susținut că prin asemenea modificări ale legii este dovedit că Dumnezeu Și-a schimbat hotărârea. Dar aceasta nu este așa! Dumnezeu a introdus legi noi de dragul nostru – pe baza transformărilor pe care păcatul le-a adus cu sine și pentru că Dumnezeu nu se schimbă niciodată.

Soția lui Cain – Cine era ea?

„Văzut în context, putem ajunge la concluzia că, Cain, înainte de a-și omorî fratele, s-a căsătorit cu o femeie; altminteri, Moise ar fi spus acum ceva în privința căsătoriei lui.”¹²

Cain a fost căsătorit înainte de a se muta în țara Nod.¹³

De cine se temea Cain? (Geneza 4,14)

Unii susțin că în afară de urmașii lui Adam și ai Evei trebuie să fi trăit încă mulți alți oameni pe pământ, pentru că altfel Cain n-ar fi avut de ce să se teamă de aceia care voiau să-l omoare din cauza uciderii lui Abel. În primul rând numai rudele foarte apropiate ale lui Abel ar fi avut un motiv să-i provoace daune lui Cain. În al doilea rând, între nașterea lui Cain și a lui Abel și moartea lui Abel trecuse deja un timp destul de lung. *Geneza 4,3* spune următoarele:

„După un timp oarecare, Cain a adus Domnului o jertfă de mâncare din roadele pământului.”

Accentuez „După un timp oarecare”. Știm că Set s-a născut când Adam era în vârstă de 130 de ani (*Geneza 5,3*). Eva a văzut în el o înlocuire a lui Abel (*Geneza 4,25*). Intervalul de timp între nașterea lui Cain și moartea lui Abel poate să fi cuprins, prin urmare, 100 sau chiar mai mulți ani. Acest fapt le lasă celorlalți copii ai lui Adam și ai Evei suficient timp să se căsătorească și să aibă copii. În momentul în care a fost omorât Abel, putea exista deja un număr considerabil de urmași ai lui Adam și ai Evei, care cuprindea mai multe generații.

De unde provenea tehnica?

Unii sunt de părere că în țara Nod trebuie să fi existat deja o tehnică mult înaintată, dezvoltată eventual de alte „rase”, încât Cain a putut să construiască o cetate. Urmașii lui Adam și ai Evei au fost oameni foarte inteligenți. Ni se relatează că Iubal făcea instrumente muzicale, de exemplu, viori și orgi (*Geneza 4,21*) și Tubal-Cain lucra cu aramă și fier (*Geneza 4,22*).

Pe baza intensivei îndoctrinări evoluționiste, mulți sunt de părere că generația noastră este cea mai dezvoltată din câte au existat vreodată pe acest pământ. Numai pentru că am produs avioane cu reacție și computere, nu înseamnă că suntem cei mai inteligenți sau cei mai dezvoltați oameni. Această tehnică modernă nu este în realitate decât o acumulare de cunoștințe.

Trebuie să ne gândim că creierul nostru suferă sub blestem de 6000 de ani (de pe vremea lui Adam). Comparați cu alți oameni, care au trăit înainte cu multe generații, noi suntem foarte decăzuți. Noi nu suntem nici pe departe atât de inteligenți și de inventivi pe cât erau copiii lui Adam și ai Evei. Sfânta Scriptură ne face aproape de la început o prezentare despre tehnica avansată.

Cain a avut cunoștință și talent pentru construirea de cetăți!

Concluzie

Unul dintre motivele pentru care mulți creștini nu pot răspunde la întrebarea despre soția lui Cain este pentru că sunt înclinați să privească la lumea de azi (și la problemele care sunt legate de căsătoria între rudele apropiate) și nu la relatarea istorică limpede pe care ne-a dat-o Dumnezeu.

Ei încearcă să explice istoria creației din situația noastră actuală, în loc să înțeleagă adevăratul eveniment biblic în lumea noastră, cu transformările ei rezultate prin păcat. Deoarece ei nu-și bazează concepția despre lume pe Sfânta Scriptură, ci se apropie de Biblie cu un fel lumesc de a gândi, - ei sunt orbi pentru răspunsurile simple.

Istoria creației este o relatare a lui Dumnezeu, care a fost prezent când s-a petrecut istoria. Ea este cuvântul Unuia care știe tot și este un Martor de încredere din trecut.

¹² Calvin, Jean, 1979, Ediție nouă. Commentaries on the First Book of Moses Called Genesis. Baker House, Grand Rapids, Michigan. Vol. 1, p. 215.

¹³ Chiar dacă menționarea lui Calvin la această temă ar fi incorectă, numeroși urmași ai lui Adam și ai Evei ar fi avut totuși suficient timp să se mute și să se așeze în alte ținuturi, ca, de exemplu, în țara Nod.

Dacă luăm Geneza ca temelie a înțelegerii noastre privind istoria, vor rezulta dovezi de netăgăduit, care altfel ar fi o adevărată enigmă. Dacă teoria evoluției ar fi adevărată, atunci știința ar avea o problemă și mai mare decât problema cu soția lui Cain. Și anume, ar trebui să poată explica, cum a putut omul, de fapt, să se dezvolte în continuare prin mutații, deoarece acest proces ar fi avut ca urmare malformații la toți copiii. Simplul fapt că oamenii pot naște copii care, în linii mari, nu sunt degenerați, este o dovadă pentru creație și nu pentru evoluție.

„Răspunsuri din Geneza” caută să-I dea lui Dumnezeu laudă și cinste în calitate de Creator și să confirme lumii adevărul biblic în privința originii și a istoriei reale a omenirii.

O parte a acestei istorii adevărate este vestea proastă, că răzvrătirea lui Adam a adus în această lume moarte, suferință, despărțire de Dumnezeu. Vedem consecințele peste tot. Dar vestea bună este că Dumnezeu a făcut ceva împotriva.

„Pentru că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață eternă” (Ioan 3,16).

Isus Hristos, Creatorul, deși absolut fără păcat, a suferit pedeapsa cu moartea și despărțirea de Dumnezeu, pentru a satisface dreptele cerințe ale sfântului și dreptului Său Tată. „Cine crede în El nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiul al lui Dumnezeu.” (Ioan 3,18)